

Sant Sadurní del Pla

Avinyó

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Morisco
Emplaçament: 800 m al sud-oest d'El Morisco

Classificació

Número de fitxa: 08012-155
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Medieval Neoclàssic Contemporani Romànic
Segle: XVIII
Any: 1787
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Va haver-hi una restauració duta a terme l'any 2003, i, per tant, l'interior no està massa afectat i els murs tenen força resistència. L'absència de teulada, però, pot agreujar aquesta situació a la llarga.
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL: 582, DOGC (08-11-1989)
Número inventari: si, IPA
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic C/Sta. Maria, 1 08500 - Vic
Autor de la fitxa: Marc Cucurella Pinilla
Data de registre de la fitxa: ds., 10/11/2007 - 01:00

Descripció

Església inicialment romànica, modificada durant el segle XVIII que presenta encara indicis de l'estructura primitiva formada per una església d'una sola nau coberta amb volta de canó i coronada a llevant per un absis semicircular coberta a quart d'esfera. La porta original segurament s'obria al mur de migjorn; avui en aquest mur hi ha una petita capella que feia de sagristia. El temple fou sobrealçat al segle XVIII i es decorà l'interior en estil neoclàssic; a més, es va arrebossar el parament extern i intern. L'aparell de l'església romànica que

encara es conserva es fet amb blocs de pedra disposats en filades i a trencajunt.

Història

L'església de Sant Sadurní no arribà mai a ésser església parroquial; situada molt a prop de Serraïma (esmentat el 1003), l'església de Sant Sadurní no és documentada fins l'any 1345. L'any 1784 l'edifici fou destruït per un llamp i refet el 1787 tal com consta en una làpida sobre la porta del mur frontal i que diu: "Flumen e caelo delapsum die 22 julii anno 1784 hanc domum dirvit: quam majori pulchritudine et magnitudine gens avinionis reparavit anno 1787 pastore Dno. Dn. Fraco. Sarmentero". L'any 1936 fou cremada i ensorrada la volta i des de llavors resta abandonada.

Bibliografia

- Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. (08-11-1989), núm. 1216, Generalitat de Catalunya, Barcelona
- GAVÍN, Josep M (1979). Inventari d'Esglésies, vol. V (Bages), Artestudi Edicions, Barcelona, pàg. 30.
- GINESTA BATLLORI, Salvador (1987). La Comarca del Bages, col·lecció Cavall Bernat, núm. 14, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, pàg. 55.
- ILLA CODINA, Josep (1987). "Avinyó" a FERRER ALÒS, Llorenç (coord). Història del Bages, vol. I, Parc Ed. pàg. 134.
- TRESSERRA, Joan (prev.) (1932). Notes històriques de Sant Joan d'Avinyó, Manresa.
- VV.AA. (1984). Catalunya Romànica, vol. XI (El Bages), Enciclopèdia Catalana, S.A., Barcelona, pàg. 111.

